

Sygn. akt IV CZ 26/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku M. L.

przy uczestnictwie R. R.

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 lipca 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 30 kwietnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy M. L. od postanowienia tego Sądu z dnia 15 grudnia 2009 r. stwierdzając, że nie zawiera ona wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę zaskarżonego orzeczenia z oznaczeniem żądanego uchylenia i zmiany, a zatem nie spełnia wymagania konstrukcyjnego skargi kasacyjnej przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., co, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. prowadzi do jej odrzucenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił, że przepis art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia jej braków formalnych, jest sprzeczny z Konstytucją, co wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r. SK 40/07, który wprawdzie dotyczy art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, jednak rozważania prawne Trybunału zawarte w uzasadnieniu tego wyroku mają pełne zastosowanie i odnoszą się także do całej regulacji art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c., w tym do braku wniosku o zmianę bądź uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

W oparciu o powyższe zarzuty wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o rozważenie złożenia do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego w przedmiocie zgodności art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. z art. 45 ust.1 w zw. z art. 31 ust.3 i art. 2 Konstytucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Nie ulega wątpliwości, że skarga kasacyjna wnioskodawcy nie spełnia wymagania konstrukcyjnego przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., a to, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., prowadzi do jej odrzucenia wprost, bez wzywania do usunięcia tego braku.

Wskazane przepisy nie zostały zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny i nadal obowiązują, a zatem sądy obowiązane są do ich stosowania. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji tylko przepisu art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 394⁴ § 1 pkt 3, w dawnym brzmieniu, w zakresie, w jakim przepis ten przewidywał odrzucenie – bez wezwania do usunięcia braków – skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w dawnym art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. (wyrok TK z dnia 1 lipca 2008 r. SK 40/07, OTK-A- 2008/6/101).

Twierdzenie skarżącego, że argumenty podniesione w powyższym wyroku Trybunału Konstytucyjnego (skarżący nie wskazał jakie to argumenty) odnoszą się także do całej regulacji art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c., nie zostało w żaden sposób uzasadnione, poza tym jest prawnie bez znaczenia, bowiem niewątpliwie nie oznacza, że z tego względu powyższe przepisy nie powinny być stosowane przez sądy. Wykładnia per analogiam jest w takim przypadku oczywiście niedopuszczalna.

Sąd Najwyższy nie widzi też podstaw do zwrócenia się do Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 193 Konstytucji z pytaniem prawnym dotyczącym zgodności z Konstytucją omawianych przepisów. Wbrew bowiem twierdzeniom skarżącego, argumenty zawarte w wyroku Trybunału z dnia 1 lipca 2008 r. SK 40/07 nie mogą być zastosowane wprost do regulacji przewidzianej w art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. ze względu na inny cel i funkcje wymagania skargi kasacyjnej przewidzianego w obecnym art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. oraz w dawnym art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Potwierdził to ustawodawca nie zmieniając, po wydaniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r., pozostałych przepisów art. 398⁴ § 1 k.p.c., mimo nowelizacji dawnego przepisu art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. dokonanej ustawą z dnia 19 marca 2009 r. (Dz. U. Nr 69, poz. 593).

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.